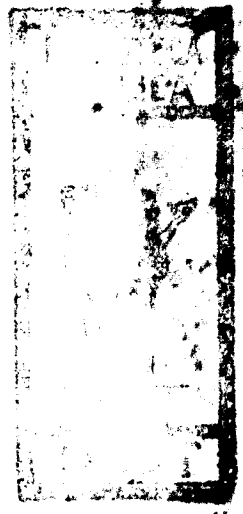

LA COMARCA

Nº 9815

Any IV. Núm. 159

PERIÓDIC INDEPENDENT

Olot, 26 de Febrer de 1916

EL NOSTRE PERIÓDIC

LA COMARCA aquest mes ha complert tres anys. Ningú que hagi seguit d'aprop o de lluny nostra publicació pot calificar-la d'innecessària. La seva obra positiva escrita queda i no hi ha més que girar els ulls vers el passat i guaitar sense prevencions el pervindre per a adonar-se de que LA COMARCA va venir a satisfer una necessitat sentida de temps en forma en realitat prou encertada per a no produir penediment.

LA COMARCA, doncs, seguirà amb més entusiasme que mai els camins empresos, car tenim l'íntim convenciment que sols amb independència poden tractar-se amb la serenitat precisa totes aquelles qüestions que directa o indirectament afecten a nostra estimada ciutat i a sa bella comarca.

Altre camí a seguir fora desertar de la tasca que voluntaria i lliurement s'imposà aquest setmanari que en tots moments ha donat la nota justa de la realitat vivent i que compta en son haber amb partides com l'obra vers la pau política predicada quant altres publicacions enervades per la lluita xorca inconscientment feien obra destructiva; vers l'enaltiment de nostra ciutat aportant belles iniciatives i redactant el seu Còdic municipal, necessitat de temps sentida; vers l'urbanització racional i estètica del seu aixamplis; vers, en fi, la consagració definitiva de nostra ciutat com a ciutat d'istiu incomparable.

I LA COMARCA s'ha imposat un nou sacrifici: selecció de tex, presentació exquisita. Ademés augmentarem les sec-

cions informatives, fent del nostre periòdic el veritable i únic portaveu de l'alta montanya.

LA REDACCIÓ.

Olot 60 anys enrera

QUAN sento a dir que Olot s'ha quedat rressagat en comparació d'altres poblacions similars, me'n ting de riure, perque fullejant l'arxiu de la meva memoria y al veure la diferencia que hi ha entre l'Olot del temps de la meva infantesa y l'Olot present, no puch menos d'exclamar, aquest o no te memoria o no te temps d'haver adquirit recorts.

Vegis sino lo que era Olot seixanta anys enrera. Diuen que per mostra n'hi ha prou ab un botó y aquí va el botó. Quan jo era noy, dues dotzenes de matxos de bast, a tot estirar, feyen lo transport d'Olot a Barcelona a Vich a Girona y a Figueres. Feyen lo viatge d'anada y tornada de Barcelona ab sis dies cabals; a Girona a Vich y a Figueres hi anaven y tornaven ab dos jornades llargues. Calculis lo número de cargues que podien portar aquells matxos en una setmana comparantho ab lo número de toneladas de pes que surten y entren diariament d'Olot avuy dia y diguinme si la diferencia no acusa un considerable augment, de producció per lo que surt y de consum per lo que entra.

Aixó en quan a la vida industrial y comercial d'Olot; per lo que fa al seu benestar aquí va un altre botó. Recordo com si fos ara que no hi havia a Olot cap pastisseria mes que a can Sureda que feyen ses célebres flaonas, algun pa

de passich, carquinyolis y borregos que era tot el repertori de que podien triar els llaminers; tindria jo nou o deu anys que s'establí la primera pastisseria, i per falla de consum tingué d'ampliar los articles de la seva botiga posantse a vendre arrós y fideos y altres de major consum y a la fi va haver de plegar. Mirin el número de pastisseries que hi han ara y calculin per la diferencia de llavors ab ara l'augment de llamineria y per lo tant de ben estar qu'ha sofert Olot.

Nosaltres los olotins sempre'ns comparem ab Barcelona y d'aquí be que trobem migrats los nostres avenços sense pensar que l'espèndiment de Barcelona s'ha fet a costa de totes les altres poblacions de Catalunya y Olot haventne sofert com totes les altres, lluny d'anar de recules com altres poblacions similars ha anat en augment com ho demostran els datos apuntats.

Y aixis si anavem buscan botons, trobariem que Olot a pesar del seu aillament, de la concentració dels mercats a les capitals y d'altres causes desfavorables, no sols s'ha mantingut sino que ha tingut verdaders y notables avenços.

JOSEPH SADERRA.

(De la Reial Academia de l'Historia).

Olot, Febrer de 1916.

MI CRITERIO

Yo entiendo que los pueblos para ser grandes, han de vivir dentro de la triología de Paz, Libertad y Trabajo. Con la paz, surgen las grandes inicia-

nivas y se desarrollan los grandes pensamientos: con la libertad, nace y se garantizan todos los respetos a las ideas ya políticas como religiosas; y con el trabajo, se recoge el premio del bienestar obtenido con la paz y la libertad.

En las cuestiones sociales del capital y el trabajo, yo entiendo que la lucha entre el patrono y el obrero debe desaparecer y en vez de ser capitales o intereses antagónicos deben ser colectivos, pues el patrono además de su capital e inteligencia necesita la cooperación y apoyo del obrero, sin esta armonía es imposible prosperar.

Sobre el intercambio internacional yo entiendo, que con las tarifas arancelarias no podemos partir de un criterio fijo y absoluto, sino relativo, pues mientras con unas debemos ser acérrimos proteccionistas con otras debemos ser libre-cambistas y hasta prohibicionistas en otras; en cada caso yo aconsejo que para determinarlo seamos muy españoles.

JUAN TRESSERRAS
Batlle de nostra ciutat

Febrer de 1916.

Per l'esdevenir

QUALQUE idea o pensament, que volgués exposar per a senyalar nous horitzons, ont se hi reflexés una orientació concreta que fes preveure el benestar, dintre els elements socials que representen la vida d'Olot, seria prematura, tractant-se d'un novell escriptor que sent com el primer els encants de la literatura, pro li falten les qualitats més indispensables, per fer un article ben fet.

No per aixó he desmaiat en la tasca encomenada i encar que siga migradament, miraré de complaure als amics de LA COMARCA que m'han designat un petit lloc, en aquest nombre extraordinari, mercé de la que'm considero inmercedor.

El meu pensament voldria desenrotllar-se, parlant sobre alguns extrems de la qüestió social, pro es tant aspre aquesta qüestió i tant difícil no ferir susceptibilitats, que he desistit per el moment tractar aquest punt, concretant-me dintre un cercol reduït a dir-ne dugues paraules, a fi i afecte que no resulti completament estèril el meu treball.

El principal factor, que podria contribuir a fer més armonitzables les corrents que deurien existir dintre els dos elements que avui estan constantment en lluita, seria que els obrers adquiríssim grans dosis de instrucció, puix si la classe obrera ens guiéssim sempre per els bons consells que dicta la mateixa, crec perfectament que desapareixerien ben prompte els símbols que's posen davant del horitzó, del benestar d'Olot.

Aquest ha sigut sempre i segueix siguent el meu lema.

JOAQUIM OLIVERAS
Obrer

Febrer de 1916.

Triptic

I

ERA una tarda d'aquelles, en que —com diu el poeta—*el cel i la terra enamorada, s'adormen abressats.*

En els ombríus i encantats paratges de Font Muixina, demunt ample prat vert esmeragda formant un clós natural cercat de roques vestides, parets molloses i qualche roure centenari dibuixant sa elegancia sobre un cel lluminós de Setembre, deixant just entrevèurer per entre ses brancalades el bes armoniós de son blau puríssim amb les montanyenques siluetes del llanyà horitzó, s'havia congregat nombrosíssima multitud per un espectacle de Teatre de la Natura.

Pas de volada l'obra i mitjans els actors, s'engrandí el conjunt fins a encaixar-se a la solemnitat suprema d'aquella hora de poesia.

I era barrejada la moltitud; families opulentes amb *librea* de guardia darrera la llotja, al costat d'altres i altres de tots estaments, artistes, intel·lectuals, obrers de tots els oficis i pagesos formaven una sola ànima que copsaba amb un sol panteig de vida sentimental, la bellesa de les rimades estrofes que eixien de boca dels artistes.

I com en una vibració única se confonien i armonitzaven el cel i la terra, l'aire i la llum, les flaires del bosc amb les artificials aromes, com se fonien en una sola vibració de deleitosa sensualitat el rítmic panteig de mils respiracions amb les suaus remors d'aigües i fulles amb la melangiosa vibració del silenci boscà de una tarde de Setembre.

.....

Transfiguració, casualitat, dieu-li com vulgueu, jo'n dic un quadre hermosíssim, jo'n dic una hora de poesia que nasqué del ambient, que s'engrandí i sublimà en aquell escenari, que brollà com les deus de la Font Muixina de les entranyes de nostra terra, que son creadores d'Art i de Poesia.

II

Dins d'escaient edifici, bastit esprés pel aliment intel·lectual i estotg de nostres reliques artístiques, hi han amples sales d'aspecte seriós i confortable estancia.

En aquella hora, de sos finestrals se escampen faixes de llum que fan acobardir la claror que llensen porugues les bombetes elèctriques dels passeigs del aixamplis Malagrida.

En una d'aquelles sales ont s'hi llegeix al frontis «Museu Gelabert», al voltant d'elegants i multiformes vitrines hi ha una munió d'alumnes forasters, joves i noies, habillats d'escursionista que amb mirada atenta i aire intel·ligent escolten la explicació del mestre, afamat professor de Geologia.

Per la porta del costat mitg oberta un murmuri de gent que espera, atreu la curiositat d'una alumna que acostant-s'hi pot veurer altre sala més gran, quins seients estan ocupats per olofins, casi tots obrers del Ateneo o dels grops excursionistes d'aquí que volen sentir la conferencia del professor foraster.

Abans de la llissó en el museu volcànic, alumnes i mestre havien visitat les sales Vayreda, Blay i Clarà, acompanyats d'un senyor de la Junta local i en totes elles s'han descobert el cap.

.....

Al defora en el plascit silenci de la vesprada, se senten remors de carruatges que s'entornen i una bocina que s'allunya. En aquell auto hi van tres senyors estrangers que ningú ha entés d'una paraula.

III

La blancor duptosa de la carretera més confosa per la llum groguenca dels fanals del carruatje, s'ha fet negre al engolfar aquest una mena de ample túnel que forma la entrada de una gran fàbrica riberenca.

La fàbrica està parada insolitament doncs els llums son encesos i la gent va i ve per dintre ses quadres amb pas silencios i aire contristat.

Sobre un improvisat llit de saques

cubert de blanquíssims fulls de paper, jau llensat un jove de cara lívida i contreta pel sufriment, quin cos acaba de ser horriblement massacrada per la màquina homicida que te encara ses negres dents brutes de sang.

Al voltant del llit de desgacia, amos i companys de treball, resten dolorosament quiets com clavats pel sentiment d'impotència.

Tot d'una, l'ample portalada s'obre de bat a bat i deixa veurer al pati un quadre que fa aixecar els ulls a tothom.

Vuit homes de cara jove vestits de bruses blanques amb Creu Roja al bràs, al mitg un cotxe estrany amb la mateixa insígnia, atxes de vent i un banderí.

Sens perdre temps i amb moiments metòdics, reben ordres del metge, desmonten, preparen el vehícol, obren botiquins i transporten el cos mutilat i sagnant sobre la llitera, amb cara serena i paraules calmants.

Aquells vuit homes que han fet aixó per un desgraciat desconegut son treballadors allistats voluntaris del exèrcit benefactor de La Creu Roja que a l'hora d'aquest servei estàn cançats del jornal, i l'oficial que'ls mana, jove elegant, ha deixat un sopar d'amics en plena festa.

Poesia, Estudi, Caritat, no son pas tres pedres fonamentals per aixecar-hi un bell Olotinisme?

EVELI BARNADAS

El consell de la vella

ESCRIURE per LA COMARCA com vol son preuat Director, y escriptor de la comarca com voldria jo ferho una volta decidit a compláurel me resulten dugues tasques bon xich difícils; car si per la primera 's necessita atreviment per posarse al costat de persones meritíssimes y molt bregades en lo de tractarse de tu ab el públich, per la segona 'm trovo en el cas del qu'estant parat li preguntaren si era que no tingués feyna a lo que contestá rapidament: es que no se que fer primer. Donchs bé: jo no sé que dir primer.

Y hasta casi podría afegir: ni com dirho. Per que, repetir de la comarca olotina tot lo bonich y hermós que s'ha dit d'ella, fora senzillament copiar.

Volguer glosar en forma nova tot

lo que poetas y prosayres han cantat de ses encontrades, ses fonts, sos rius y sos boscatjes fins m'espanta l'idea d'intentarho.

Parlar de la bonhomía de sos habitants, de son tracte afable, de sa senzillesa de costums, de la bondat de sos sentiments y de mil altres coses qu'enlayren aquesta comarca, me sembla bon xich ridícol.

Per agruparles en una aqueixes impresions, deixant als estimats llegidors el destriarne les conseqüències o aplicarhi comentaris, prefereixo referir el cas de la vella d'una masía del Pla d'Olot a qui Nostre Senyor havia fet dó de un reguitzell de filles, que un cop grans, foren totes casades en diferents indrets de Calalunya, menys dugues: la gran que's casà com a pubilla a la casa y un'altra que's colcà dins la vila. N'hi havia a l'Ampurdà y a la Garrotxa, a Marina y a l'Alta Montanya.

Ella romangué sempre amb la filla gran, sense que per aixó deixés de fer llargues visites a totes les altres a qui estimava del mateix modo. Mes de cada anada en tornava tristoya y concirosa, y las anà escassejant fins al punt d'acabar per suprimirles del tot.

Y quant, mes tart, ja espigades, les netes li preguntaven perquè no anava a veurer a llurs ífes, solía respondrer: «No ho sé manyagues, no sé... un xica de presa... pro vosaltres si may per may penseu casarvos mireu de no pérdrer de vista el campanar de St. Francesch; es un consell que us dóna de tot cor la padrina.

FREDERICH RIERA
Del «Sindicat Agrícola»

Olot, Febrer 1916.

De casa

ERA el Febrer de 1912, quan, per entrar en negociacions per publicar un periòdic olotí, vaig rebre jo a Camprodón, aont vivia, algunes lletres. Com que en altre temps ja havia imprés des de la citada vila el setmanari *Ciutat* que amb ver amor jo'l componia, i no fent cas de les inclemències del hivern m'aixecaba hi havia dies a les tres de matí per a tenir la tasca feta a l'hora que'l correu-recader havia d'emportarse'l, vaig simpatitzar amb l'idea. Vaig sentir vivament la mort d'aquell periòdic, no tant sols per la part econòmica, car

també l'amor que tenia i tinc per la terra olotina aont vaig naixer, més aixó no fou obstacle per a que com he dit, en Febrer de 1912, escoltés amb simpatía aquelles proposicions d'uns amics per a publicar altre periòdic olotí, mediant que jo vingués a viurer a Olot. ¿Qué més volia jo? ¡Tornar a ma patria! Semblava un somni; pero ho veia molt difícil.

Tres vegades vaig baixar i pujar el *Cap-sa-costa*, i per fi lligàrem caps, encara que no d'una manera ben satisfactoria per mi, aquelles lletres amistoses rebudes, el meu amor a Olot i amb l'esperança de poguer engrandir un xich la meva *petita* impremta, varen decidir-me a embalatjar màquines i caixes, i... a Olot falta l'Aubert.

Amb *amore* vaig imprimir *Vitalitat* i ja als nou mesos deixà de publicar-se; ¿perqué?

Era'l 5 de Febrer de 1913 que vaig comensar els primers treballs per a la publicació d'aquest aimat periòdic LA COMARCA. Fa tres anys que veu la llum pública i no dubto que aquest seguirà la ruta empresa pels incansables capdavanters i serà sempre ben rebuda aquesta revista sadollada de prosa educativa i fornida de informació.

¿Es qué com el noi ubriac d'amor no havia encara donat amb l' enamorada?

PERE AUBERT
Editor de LA COMARCA

Olot, Febrer 1916.

Pro cultura

CULTURA, *Educación*; manjares vitandos que sosteneis, fortaleciendo, ej espíritu de los pueblos.... ¡cuán bellos suenan al oído vuestros nombres!; ¡qué cúmulo de nobles ideales encierra vuestro significado y con cuánto ardor debieran ser los mismos defendidos!

Mas el camino es árido, escabroso, para llegar a vosotros y son muchos los que por el camino se dejan caer extenuados en un desfallecer de energías que sobrávanles, indudablemente, si en ruinas empresas se emplearan.

La constancia es, por tanto, indispensable compañera de quien jamás debemos alejarnos, ni aún en los momentos de reposo. Ella nos enseña la forma de salvar muchos obstáculos y aún llegará a hacernos agradable la jornada, familiares sus fatigas; alentando-

nos con la próxima consecución del ideal perseguido.

Y ya en este punto, obsesionante para el individuo ávido de conocimientos que le coloquen en el mas alto grado posible de cultura, no pudiendo consentir que sus semejantes queden rezagados en el sendero que antes se le antojara cubierto de espinas y hoy vé sembrado de flores, anima a los demás que, estimulados por el ejemplo, se apresuran a seguirle, iniciándose de tal suerte un movimiento colectivo de todo un pueblo, de toda una raza, en pos de su mejoramiento moral y consiguientemente de su prosperidad económica.

Y este pueblo constante en el estudio y el trabajo hará grande a su Patria, ennobleciéndola; mientras que un pueblo inculto y necio, con sus propias manos, arruinará la suya.

Por ello resulta simpática la labor del periódico cuyo aniversario celebramos, pues no tiene otro ideal que el de estimular a nuestro pueblo al trabajo y al estudio en provecho propio y de nuestra querida Patria:

CARLOS VERDÓS

Olot, Febrero de 1916.

Sr. D. Eduard Bassols

ESTIMAT amic: Amb molt gust defereixo als teus desitjos de fer-te amb quatre ratlles meves per a estampar-les en el nombre extraordinari de LA COMARCA.

M'has indicat la conveniencia de que ajunti la meva veu en el chor d'alabances que avui tributem a Olot com a estació estiuenca.

Res tan fàcil ni tant agradable com parlar de nostre població en aquest sentit, si no's tracta de cap treball literari; doncs son tants els atractius que ofereix, que qualsevol que hagi vist nostra entrada en els dies xardorosos d'estiu, el que hagi refrescat la seva gorja, seca per la pols dels camins, en les abundants i cristallines aigües de nostres fonts; el que s'hagi embadalit en la contemplació de nostres senyorettes en blau i en blanc i en rosa cimbregant sos cossos ingràvits sobre les verdes catifes que s'extenen per nostres vores de riu, guardarà un record grat i profund de la perla montanyenca qual bellesa pregonarà amb eloqüència ciceroniana en el cercle

de les seves amistats. Boscos tant frondosos, valls tant rialleres i ninfes tant atraïentes com les del Fluvià, deixen l'ànima perfumada d'un deliciós aroma de gentilesa i d'una forta sentor de salut.

Més crec, amic meu, que no n'hi ha pas prou de les belleses naturals, com ja he manifestat repetides vegades en aquestes mateixes planes.

Calen noves idees en la construcció de les cases, més ànsies de llum i d'aire en els habitants de nostres carrers estrets, negres i humits; major esforç en les juntes d'atracció de forasters.

I com a resum de tot aixó, precisa la creació de més riquesa en els llargs dies d'hivern, sense quina riquesa no's poden pas aplicar els moderns adelants arquitectònics ni's pot pensar en obrir més els carrers a les mirades de nostre cel blau i a les caricies de suaus ventitjols.

Procediments a seguir? Ja coneixeu tots els companys la fé que tinc en els fruits d'una bona escola d'arts i indústries.

Més aquesta materia es per a tractar en números que no siguen extraordinaris i amb els amics de la Colonia que esperem amb els brassos oberts per a dintre poc.

Siguen aquestes ratlles nova penyorada del afecte inquebrantable que'm mereixeu la redacció d'aquest periòdic i la Ciutat que a tots ens vegé naixer. I bé sabeu tots que la característica meva es la fidelitat i constancia en les meves amistats.

DR. ESTEVE CARDELÚS.
Ex-director de LA COMARCA

¿Acepteu?

ME pregareu quatre ratlles per vostre nombre extraordinari i tingnent d'escriurer sobre un peu forsat no se que dir.

Per altre part no puc negar-m'hi puig seria desagrat a les atencions que de vostre periòdic tinc rebudes.

Avui doncs que la redacció d'aquest setmanari celebra son tercer any de vida i en edició canviada publica fulla extraordinaria i que pareix vol empendrer nova embranzida, us diré humilment el que penso, lo que fa falta en nostre ciutat.

No falten homes de cor sà i d'intel·ligencia prou clara per a dir les coses per

son propi nom. Lo que'ls falta a tots es una ferma independència per a obrar de comú acord amb llur conciencia. Si algú n'hi ha que's cregui capàs per a fer-ho, si poques vegades no sab, les més li falten medis per a propagar ses idees, sos pensaments.

Les lleis no barren la llengua ni la ploma quan se diuen les coses sense faltar als sans principis de la bona educació i a la llibertat d'altri i al respecte que deu tenir-se a les institucions existents per enemic que un ne sia.

Per lo tant crec jo que d'avui en avant deuría aquesta redacció tenir un amplíssim criteri per a admetre tota classe d'escrits encara que fossin contrapossats al general sentir de la mateixa i de sos redactors en particular.

Caldría permetessiu, doncs, exposar les qüestions polítiques de tota mena, les socials, les religioses, administratives i econòmiques sempre que totes aquestes coses fossin tractades amb mesura i correcció pero no deixar els escrits al oblit perque parlen amb claretat, amb nuesa, futeixant al culpable.

LA COMARCA farà lo que tinga per millor pero sincerament penso així i amb la mateixa claretat ho exposo i queda aixís també complet el compromís en que'm posareu al pregar-me quatre ratlles.

E. LLOVERA C.
Periodista.

Oracions

I. LES MESSES.

DEU meu! Vos qui teniu uns ulls de gracia i d'amor que fan florir i fructificar tot lo que mireu, esguardeu ma familia i serà esponerosa, esguardeu les messes i seràn granades.

Si no'm desampareu, Senyor, els camps que ahir eren tendres i suaus com el vostre jou i que avui son dorats com vostra cabellera, serant demà el sant pa de taula confortador de les nostres vides humils.

Deu meu! Sota la mirada vostra el treball devindrà fecond i mon fillet ajuntarà la seva veu pura a les meves mercés. Ell es petit, petit, me'l donareu encar no fa tres anys, i té dues estrelles a la cara i una rosa a cada galta.

Abans que tot, Senyor, jo li ensenyo a conèixer la vostra caritat infinita. Ell ja sab dir «Deu n'hi dó» quan el bocí de pa es dintre sa maneta aponcellada: ell ja sab fer-li un petó quan les mans balbes no poden sostenir-lo i li cau a terra.

Deu meu! Ajudeume a pujar-lo bó, espigat i hermós, igual que aquets camps de blat que onejen abrandats de sol, amarats de joia, com banderes de pau desplegadas al vent.

II. LA VACADA.

A vos, Mon Senyor, d'humanitat perfecte i delicada, qui en dies de gelor i de pobresa sentíreu, al ensemps que la tebior dolcíssima d'un pit santament maternal l'alenada confortadora d'un bou, jo encomàn la salut de ma pobre vacada.

Cal que sapiguen, Deu meu, que'l seu treball es docil i profitós, que la terra en devé fruíosa, que gracies a n'ell el nostre menjar es fàcil i aromós igual que les vostres ensenyances. Cal també que sapiguen que son cinc i que s'anomenen Madoxa, Mestaia, Mora, Mardux i Llebronet.

La Madoixa es vermella i creienta, la Mestaia argentada i lletera, la Mora negra i curulla de gràcil fortaleza, el Mardux apassionat i fan mateix feiner.

Mon Senyor, si està en vostres designis la seva mort propera, jo vos demàn de tot cor clemencia pel petit llebronet. Ell es un vedell roig i joganer com una flama i te una taca blanca al bell mitg del front. En sa juvenesa enjogassada s'hi endevina una profunda bondat.

Quan mon filllet el crida, li respon humanament. Quan l'amoxa, llepa sa maneta gonflada i després, aixecant l'airrosa testa, guaita la volta del cel meravellat de la vostra claror.

XAVIER MONSALVATJE

Olot ciutat d'istiu

QUAN tots, absolutament tots els olotins treballem per a atraurer al foraster fent que sigui aquesta comarca per ell visitada; quan tots absolutament tots aportem el nostre esforç a l'obra inimitable i espléndida de la naturalesa i sentim i vivim intensament les belleses incomparables de nostres

valls i de nostres montanyes, serà arribada l'hora de la justícia: nostra ciutat serà reconeguda com a una de les primeres i mes preferent-ment escullides ciutats estiuenques.

Crec que amb aquesta afirmació estàn d'acort tots els olotins: si res mes no, ho demostraria lo que diuen els meus companys i els cooperadors de la nostra obra en LA COMARCA al respondrer galantment a la meva crida.

EDUARD BASSOLS

Olot patria volguda i envejada

HAUREU sentit dir moltes vegades que'ls olotins en perdent de vista'l campanar de Sant Esteve ja l'anyorança'ls domina, atribuint-ho alguns a que no tenen prou força de voluntat ni prou valor per anar a llunyanes terres a buscar un aixamplis al nostre comers i procurar-se una poma per la set per passar una bona velletat; res de tot aixó, car els olotins, encara que amb la vista fixa a la seva patria i sense mai despedir-se d'ella han demostrat tot lo contrari escampant-se per totes les nacions; lo que hi ha es que enamorats veritablement de la seva terra, prescindint de que sia la seva, sino perque no n'hi ha altre de millor, orgull que'm podem tindre—i diem-ho amb franquesa,—no pels nostres mèrits, sino perque la naturalesa'ns ha esset pròdiga, parlem sovint d'ella: en prova de tot aixó fixeuse en molts dels forasters que vingueren una vegada i ho repetiren altres i altres essent molts els que fa més de vint anys que van comensar a vindre i al tornar cada any els fa l'efecte de que es el primer dia que veuen i disfruten de les maravelles de nostre encontrada i altres que sense esperar la temporada d'estiu donen a l'hivern una escapada perque ja se'ls fa massa llarc.

¿Com vos ho expliqueu tot aixó? ¿Com vos expliqueu que molts forasters alguns en pocs anys perdin dita qualitat i agafin carta de naturalesa ben merescuda estimant tant als nostres pobres com als de casa seva com ens ho ha demostrat el Dr. D. Francisco Fábregas i sa distingida muller?

Deu ens ha ajudat prodigant rics tresors naturals i nosaltres amb la cooperació del foraster havem instalat belles

industries que agermanades amb la naturalesa fan d'aquesta terra un conjunt armònic d'art que encanta i no's troba en cap més part del món. Llàstima gran que la terra que fou el bressol de la industria fabril catalana veigi anar despareguent poc a poc aital industria degut tal volta a l'enveja d'esser tant rica sa naturalesa. Es una contrarietat molt digna de tenir en compte per a estudiar-la i veurer de conseguir-ne esment doncs entre tots estimant com devem nostra joia hem de procurar no sols conservar-la sino millorar-la (com ens n'ha donat exemple nostre bon patrici D. Manuel Malagrida) fent desinteressadament tots els medis segons l'estament de cada hu no sols en l'aspecte econòmic sino en el espiritual i intel·lectual; portem tots mal no sia mes que un grà de sorra al edifici de nostre casal i veureu com se conservarà jove i galana. Una iniciativa o pensament he tingut alguna vegada que ara me veig obligat a exposar-vos. ¿Que hus sembla volguts i pacients llegidors d'organitzar amb el degut temps de preparació un congrés de geologia volcànica? ¿Heu vist lloc més apropòsit per a estudiar un assumpte de tal magnitud? Qui sab si, demanant-ho tindrà una entusiasta protecció del govern, perque hi ha que tenir en compte que amb una cosa aixís honrarem a Espanya per totes quatre parts del món.

JOAN PRAT
Banquer

Olot, Febrero de 1916.

Nostre agricultura comarcal

¿es avensada o enderrerida?

LES terres de nostre comarca gosen de la fama d'una gran fertilitat. Realment ni ha que, com a terres de sequer no poden ser millors: son totes les terres d'aluvió volcànic i d'arrastre fluvial rescent. Però l'immensa majoria de nostres terres de conreu solsament produeixen a copia de fems, d'adobs minerals i cendres, i sobre tot, per una giravolta de conreus, d'una rotació en que la ciencia agrícola no hi té res a tocar. Mes com l'avens agrícola no està pas en la producció, sino en que aquesta producció sigui econòmica. Com que no n'hi ha prou de fer produir a la terra, sino que es menester transformar aquets productes en altres que valguin més de lo

que costen, entre ells la carn, la llet, les patates i verdures; l'avens agrícola consistirà, además del cultiu, en transformar les cullites de cereals, arrels, herbes i ferrajes en carn i llet; o substituint els cultius de cereals per cultius de patates, alls, cebes, fruites i hortalices. En una paraula: el progrés agrícola està en industrialitzar, en comerciar igual que ho faria un dels anomenats fabricants i comerciants.

En la comarca olotina hi ha de tot, en quant a avens i a atràs agrícola. Tenim pobles enters, com Batet, aont la agricultura pot dir-se que està en ascendent progrés: no sols consumeixen o transformen en la finca casi bé tot lo que produeixen, sinó que compren grans quantitats de menjars i d'adobs; principalment cendres vegetals i minerals. Han comprés que l'agricultura sense la ramaderia era una ruina; han comprovat que la terra de cultiu més que un magatzem d'elements fertilitzants, era un laboratori, una fàbrica que per medi dels obrers microscòpics que la poblen, transformava els fems i els adobs de totes menes en cullita; han experimentat que sense una racional giravolta de conreus en que una lleguminosa precedeixi a n'el cultiu d'una gramínea i domini el nitrogen o altre planta en la fertilitat de nostres terres era més de nom que de fet.

Si l'agricultura està adelantadíssima a Batet no deixa de ser-ho a Santa Pau i en tota la conca o pla de Bas i de la Pinya, si bé no en tanta escala; no es pas per falta de voluntat, ja que els de les Preses i Mayol s'en emporten casi bé tots els fems d'Olot; lo que'ls fa falta es l'intervenció de la ciencia que'ls hi digui que'n les seves terres tenen desequilibrats els elements fertilitzants, fent-els falta l'empleo de adobs minerals fosfatats per a evitar la volca dels mestalls.

La Vall de Bianya reacciona poderosament introduint-s'hi els adobs fosfatats que també necessiten.

Els voltants d'Olot, S. Joan i Begudà no estàn a l'altura dels altres pobles comarcans, salvo boniques excepcions. Si en en pla d'Olot algunes terres produeixen, però no tant com voldrien, és més per fertilitat natural que no pas per l'esforç dels que les cultiven. Solsament reixen els cultius dels que's dediquen a la producció de llet i compren menjars a fòra.

¡Figureuvos que molts parcera i masovers del pla d'Olot, S. Joan, Begudà

i Castellfullit en lloc de criar bestiar i produir carn llet i fems, se venen les palles i altres menjars de bestia!

El «curset de remaderia» ha despertat en molts l'estudi de l'alimentació racional del bestia; adonant-se de la prespectiva de l'horitzó que s'obria a n'els nostres pagesos, al adonar-se que Barcelona consum tres mil vaques lleteres vingudes de l'extranger i que en gran part podrien sortir d'aquesta comarca, tant freturosa d'avenç agrícola i pecuari.

R. PUJOLAR I HUGUET
Pagés i Apotecari

Febrer de 1916.

Les glories humils

El Mestre Arnaus

Avui que'm feren l'honor inmerescut de requerir-me per a posar unes ratlles en aquest número extraordinari de LA COMARCA, avui es l'ocasió de retrer l'homenatge d'amor i reconeixement a una figura venerable que fou la llum de la meva infantesa en el camí de la vida. Fou un pensament callat i fervorós que vivia placidament al fons de l'ànima com una flò poruga que espera l'alba amorosa per ofrenar ses aromes al primer raig de sol. Avui la flò s'es overta i jo vinc ple de devoció a l'altar de les ofrenes, per fer-ne un present d'amorosa recordança al qui va deixar en mon esperit d'infant tota una estel·la d'emocions inefables mai més sentides.

Tu, lector amic, coneixes com jo la figura del Mestre Arnaus, d'aquell home venerable d'aspecte gegantí que te un cor sentimental i tendre com un infant; d'aquell home qui feu de la seva professió un apostolat retent culte a la infantesa com a una cosa sagrada i maravillosa que Deu posaba a les mans saviament educadores. Quan avui, a la llum dels meus pobres estudis, recordo l'obra pedagògica del Mestre Arnaus enfront de la seva Escola de Pàrvols, sento com l'amargor de les injustícies humanes fibla dolorosament el cor. ¿Serà un gest innocent o retòric, el que parli avui del qui fou el meu primer mestre?

Sortosament passàren els temps en que pagàvem amb una mirada de despreciativa conmisericòrdia, la labor pacienta, penosa i perseverant dels pobres mestres de les escoles primaries. Aquella figura (que sempre'm semblà més tràgi-

ca que còmica) del «Mestre Tites» que minava el prestigi docent dels professors amb l'arma terrible del ridicol, ja no seria avui rebuda sense produir l'enuig amb un noble gest de repugnancia. Aquella sátira irritant que tots hem vist creuar en mil formes i ocasions pels escenaris dels Teatres en que la saine-tesca figura d'un pobre mestre d'estudi, ignorant i famèlic, se movia grotescament com un ser despreciable, fou l'epílec vergonyós d'una literatura irrespectuosa, que feia burla d'una imatge humil, però forta i potentia, que es la font primera de tota civitat i cultura.

I en aquesta obra de reivindicació social, vinc avui a posar-hi el meu gra-net de sorra.

El Mestre Arnaus no és olotí, mes te mèrits sobrants que'l fan mereixedor de aital títol i que'ns obliguen a considerar-lo molt nostre. Jo no se si s'ha parat la deguda atenció a considerar la enorme labor educativa portada a terme pel Mestre Arnaus, durant els 38 anys que dirigí l'Escola de Pàrvols. Esperit ductil i flexible com no n'he conegut d'altre, que posseïa coneixements ben assimilats i especialitzats, que tenia el domini dels millors sistemes pedagògics; sigué un model veritable de mestres, digne de tota mena de recompenses. Ignoro el contingut de les ensenyances que per aquella època se donaven en les Escoles Normals, encara molt deficientes allavors, mes sí puc assegurar pel testimoni incontrastable de la visió personal i la experiencia propia, que'l Mestre Arnaus feia una maravillosa aplicació del sistema intuitiu d'ensenyança, que modernament ha vingut a constituir l'ex únic de la Pedagogia universal. Recordo encara aquelles cansons acompanyades de moviments rítmics que son avui un avens més en el camí de la educació física: recordo les seves explicacions casuístiques, elementals i raonades a base de una observació directe, respecte a punts d'Historia Natural, d'industria textil, de Astronomia etz. etz. Servo encara la clara visió de l'Historia Bíblica, referida gràficament amb esquemes explicafius damunt de la pissarra. ¡Quantes vegades, enfonsat en els meus estudis històrics, he sentit reviurer en mon interior les visions inolvidables que vint anys enrera van sogerir-me les explicacions del Mestre Arnaus!

El seu ponsament no era aquell ideal vulgar i lamentable que persegueixen

tants pares de família malmetent la educació dels seus fills. Ell no era un mestre dels que ensenyen a *llegir i a comptar*, perquè sabia bé que hi ha en la vida un conjunt de coneixaments indispensables i preliminars, que son primer que les lletres i que'ls números. Ell sabia be que sense una visió clara de les coses de la vida, sense un esperit cultivat, sense una intel·ligència overta i disposada a l'estudi, els números i les lletres son cosa morta, artificiosa i inútil, que pesa demunt de la joventut no iniciada com una llosa de plom. ¡Que poc podia sospitar jo en aquells temps de noi ajogassat, el valor meritíssim de les ensenyances del Mestre Arnaus! Més ara que han passat molts anys i que cap espurna d'adulació pot entelar la sinceritat de la meva ploma sento un goig inefable al manifestar que mentres estudio Pedagogia, regirant llibres i trenant els noms d'en Raousseau, d'en Froebel, d'en Pestalozzi, de'n Lancaster i la Montessori, etc., sempre han sigut aquelles llunyanes aules del Mestre Arnaus, el punt de referencia mental, per montar tot l'engrenatge dels meus pobres coneixements didàctics. Educació primer que instrucció, heus aquí l'idea que'l guiaba i per aixó la seva labor pogué ésser molt mes feconda, i be podríem dir que les dugues generacions que han passat per les seves mans, representades per uns 140 alumnes que tingué per any durant els 38 anys de l'exercici del seu ministeri, son acreedores al més pregón regoneixement envers al seu mestre primer. La bare educativa que era el resultat de l'ensenyança del Mestre Arnaus, ha donat segurament sos fruits en aquella part invisible de l'esfera individual, i a ben segur de que si la Escola Superior de l'Hospici hagués estat regida allavors per homes d'altre valer (el P. Novell p. e.) aont haguessin trobat els alumnes el complement adequat a la seva preparació elemental, molt altre seria avui el nivell mitg de la cultura general olotina.

Avui el Sr. Arnau passeja serenament les neus dels 72 anys, anyorant la cridoria de la seva Escola de Pàrvols. Aquella llei odiosa que's el símbol de l'ingratitud humana, va separar-lo brutalment d'aquell jardí dels seus amors, aont vegé florir tantes ilusions eternament juvenívoles.

Avui el Sr. Arnau plora en son èxil, quan veu passar indiferents als

qui foren els seus deixebles sense que tinguin per ell ni una mirada de regoneixement, ni un gest d'amable salutació.....

CARLES BADIA MALAGRIDA

Madrid, Febrer de 1916.

NOTA.—D. Joan Arnaus nasqué l'any 1844, cursà a l'Escola Normal de Barcelona els estudis de Mestre Superior, especialitzant despres els seus coneixements en l'Escola de Pàrvols de D. Julià Lopez. En 1865, en virtut d'oposicions va dirigir l'Escola de Pàrvols d'Esparraguera, passant per unes segones oposicions en 1876 a ocupar l'Escola d'Olot, en el desempenyo de quin càrrec meresqué repetides alabances de l'Ajuntament i dels Inspectors de la Provincia. Actualment viu allunyat de l'Ensenyansa en virtut de la Llei de Jubilacions.

Comentarios

Lo confesamos ingenuamente, la distinción de que nos ha hecho objeto el ilustrado Director de LA COMARCA requiriéndonos para que nuestra humilde pluma emborrone les cultas páginas del extraordinario de hoy para confundirla en salvadora confraternidad con los profesionales del periodismo local nos inspira una ilimitada confianza y nos hace imaginar un horizonte que no puede abarcar ninguna mirada.

Es indudable que a esta ascensión cultural de Olot a este resurgir halagador de potencias que demandan ancho campo a su libre desenvolvimiento, el comercio tiene perfectamente delineado un lugar y una actuación; precisarla y encauzarla es deber de quienes han de preocuparse de que desaparezcan divorcios que acaso podrían malograr hermosas iniciativas.

Formar aptos comerciantes es misión de entidades que aspiren a aniquilar el individualismo, que tiendan a imprimir a los actos mercantiles el sello de la honradez y de la probidad porque el lucro tiene sus normas y sus principios que no son otros que los que constituyen las bases de la moderna ciudadanía.

Constituir un comercio colectivo local fuerte que sea los ojos por los que ha de mirarse el desarrollo verdad de un pueblo que ansia ser i figurar entre los que más y mejor saben atraerse aquello que constituye una fuente inagotable de riquezas es misión de nuestras autoridades; ellas han de recoger y atar cuidadosamente todas sus aspira-

ciones, han de procurar remedio a sus necesidades, estudiar y dar la debida importancia a sus peticiones, porque ya lo hemos dicho en otras ocasiones: una ciudad con clases mercantiles pobres sin fuerza económica, no puede progresar nunca.

CARLOS CARDELÚS CARRERA
President de l'Unió Comercial d'Olot

Sobres l'Ateneu Obrer

UNA de les institucions olotines que més ha arrelat es l'«Ateneu Obrero» que està ara en son apogeu per son bon règim.

Hem tingut molts obstacles i'ls hem vensut, gracies als esforços de bons protectors i socis d'aquest Ateneu.

El lema d'aquesta societat és, i no pot ser altre, abans que tot i sobre tot Instrucció i Cultura.

L'Instrucció és tant convenient al obrer, com el menjar.

En el temps que correm de lluites i rencors, en aquest temps, que molts fan el seu Agost a l'esquena del obrer, en aquest temps per desgracia, l'obrer se dona més amb altres coses que amb l'Instrucció, i si llegeix resulta ser, o una mala novela o un mal periòdic d'aquets que's titulen socialistes i lo que tenen menys és socialisme; periòdics que per comptes d'ensenyar lo que és el bon socialisme, els ensenyen l'odi i les males passions, periòdics sense fè ni llei.

Fa pena veurer per els carrers de nostra ciutat aquest jovent, i més encara, criatures que no arriben a dotze anys movent escàndols, renegant i blasfemant.

Obra és tot això de les males llegendes, falses doctrines i falta d'instrucció.

El fi que persegueix l'Ateneu és mirar de fer desapareixer lo dolent i poguer regenerar la classe obrera per medi de la cultura, instrucció i bones costums, apelant a conferencies (com la que donà el distingit i sabi doctor D. Eveli Barnadas) i al sosteniment d'una escola nocturna que gracies als esforços i intel·ligencia del digníssim professor D. Carles Verdós és una de les primeres d'Olot.

PERE VALLMAJÓ
President del Ateneu Obrero

Febrer de 1916.

Records

TENIA jo tres anys, i quan feia *rabasseries*, perque callés, el pare me deixaba compondrer uns *quadrats*. Més tard ja no content de fer alló, m'en senyaren la distribució de la *caixa*, i lo primer que vaig compondrer va ésser uns treballs que'l meu pare va publicar en un periòdic de Camprodón, titulat *La Font-Nova*, i posat en un tomell els ha titulat *Petites coses*.

De tots modos amb veritable amor vaig compondrer els treballs que compté el llibre mentat i m'els estimo amb tot el cor com si meus fossin: ¿com no si els dos hi hem treballat?

I ¿qui havia de dirme al fer els meus primers passos a Camprodón que havia després de treballar a Olot i qui sab si a Olot quedar-me?

JOAN AUBERT

Febrer de 1916.

Per a tots

LA COMARCA estima molt la cooperació entusiasta i decidida que li han prestat els valiosos elements que amb la redacció suscriuen treballs en el present nombre.

Ademés fem constar el sentiment que'ns produeix no haver pogut publicar interessantíssims treballs que no han arribat a temps per a entrar en màquina.

Com s'haurà vist al peu de les firmes dels nostres estimats col·laboradors hi havem fet constar lo que pot caracteritzar la seva personalitat i els treballs de tots han sigut compostos a mida que han arribat a nostres mans. A tots el nostre agraiment mes cincer.

Informació

MUNICIPALS

Sessió del 25 de Febrer de 1916.—

Presideix el batlle Sr. Tresserras i hi assisteixen els regidors Srs. Barnadas, Teixidor, Danés, Pagés, Mató, Bretcha, Legares, Descals, Puig, Solanich, Bassols, Bolós i Pujol.

S'aprova l'acta anterior.

Passen a la Central, Foment, i Hisenda varies sollicituts.

Se concedeix permís per a la celebració dels balls de disfreses en el Teatre Principal.

Solicita la Banda Municipal la Junta Organitzadora de l'Estudiantina. S'acorda consultar antecedents.

Altres comunicacions menys importants. La manca d'espai ens priva de donar més extensió a aquesta secció informativa.

D'ESPECTACLES

Teatro Principal.—La *tournee* artística afectuada en aquest teatre dissapte i diumenge passat per la empresa «Gilbert» ha sigut un dels éxits mes grans, el mes gran podriem dir, que s'han registrat al Principal des de que en ell s'hi donan funcions de *varietees*.

Ideal Parck.—«Esther Gumà» cansonetista novella, agradà molt.

✿ Demà a la nit hi haurà un lluit ball en la Societat «Ateneo Obrero» a càrrec de la popular orquestra «La Municipal Olotina».

La Comissió d'aquest ball ens prega fem públic que en el ball de *rams* se faràn bonics regals a les senyoretetes.

Aquesta mateixa societat està arreglant la sala del Teatre pels balls de Carnaval.

En una de les primeres setmanes de Quaresma, en la mateixa societat, posaran en escena la gran obra «La Borda» contant amb valiosos elements, prenent-hi part probablement la coneguda actriu Pilar Bol.

✿ Per a demà a les 6 del vespre en el local del Orfeó Popular Olotí està anunciat el concert repàs, entrenant-se «La mort del Escolà».

DE SOCIETAT

✿ Han sigut nomenats vocals de la Junta Municipal de Sanitat D. Enric Obrador i D. Eduard Bassols.

✿ Ha sigut nomenat corresponsal literari en aquesta ciutat del diari barceloní «La Publicidad» nostre particular amic en Piu Orri Novas.

✿ El dilluns estigué breus hores en nostra ciutat el diputat provincial pel districte Olot-Puigcerdà, D. Isidre Riu i Puig.

✿ El primer dia de la nevada tingué la desgracia de caurer nostre bon amic D. Adolf Puig ocasionant-se una ferida al cap, havent d'esser auxiliat de primera intenció en la farmacia del Sr. Soler. Segons tenim entés afortunadament no haurà sigut cosa d'importancia.

✿ Procedent de Stockolmo se trova a Madrid nostre particular amic doctor en medicina, D. Francisco Bartrina.

✿ Ha sigut demanada la ma de la gentil senyoreta Maria Prat, filla del conegut banquer i bon amic nostre, D. Joan Prat per el jove D. Josep Casamor de Banyoles. Felicitem als promesos i a ses distingides families.

CORPORATIVES

Diumenge el Secretari de la «Federación Gremial Española» nostre ilustre paisà D. Josep Ayats donà una interessant conferencia en el Saló Principal de casa la ciutat a instancies de «l'Unión Comercial» de la mateixa. Després d'unes eloqüens paraules del president d'aquesta entitat nostre particular amic D. Carles Cardelús, prengué la paraula el conferenciant qui amb forma esmerada explicà les dificultats que s'ofereixen sempre al tractar de lligar energies disperses car sempre's mostren tossudes a una organització adecuada al seu propi fi. A seguit detalla amb gran erudició els graves inconvenients que per a la vida comercial representen la manca de penetració i cohesió, enumerant els importants actes realitzats al entorn de les assemblees de Zaragoza i Valencia com a primera crida a tots els comerciants a la vida comú fent innegable del millorament de la classe. Explicà també els projectes presentats al Govern per la Federació entre'ls que crida l'atenció el destinat a regularitzar el lloguer dels hostatjes destinats al comerç i l'industria i la subsegüent indemnització al amo en cas d'expropiació forçosa igualment com se fa al propietari del immoble. Se mostrà contrari a la creació de cooperatives de consúm en canvi aplaudí les de producció, aduint arguments per a demostrar que aquelles se converteixen sovint en establiments que venen en pitxors condicions obrint ses portes a tothom tan si son obrers com no, i acabant per felicitar-se del éxit alcansat per l'«Unión Comercial» de nostre ciutat, oferint-se a tots els presents per a tot quan sigués útil. Grans aplaudiments sonàren al terminar son brillant parlament nostre excelent amic D. Josep Ayats.

✿ El dimars a les 4 de la tarde baix la presidencia de nostre digne arcalde D. Joan Tresserras, va reunir-se la Junta Municipal de Sanitat. En ella's tractà ampliament, segons referencies, de les mides a pendrer per a fer complir els reglaments de sanitat en sos distints aspectes.

✿ En el saló-biblioteca del «Círculo Olotense» varen reunir-se els elements

conservadors de nostra ciutat acordant l'aprovació del Reglament.

VARIES

* El dia 20 d'aquest mes fou firmada la cessió i traspàs del negoci de la acreditada casa bancaria Hijo de Salvador Masgrau de Banyolas, a favor de nostres amics, allí establerts, Srs. Saderra Prat i Companyia, per quin motiu els felicitem coralment.

* El mercat del dilluns se vegé com de costúm mol concorregut, abundant-hi l'aviràm i llegúms que es pagaren a preus forsa crescuts.

* Sabem que el senyor Fiscal retirà l'acusació contra Pere Puig i Emili Fortià processats pel delictes d'expedició de bitllets falsos.

* Hem tingut el gust de saludar al Agent de vigilància D. Francisco Fernandez, qui ha vingut de Barcelona, ont prestava els seus serveis, a ocupar un lloc en l'Inspecció de nostra ciutat.

Desitgem que llur estada a Olot li sia ben agradosa.

* Durant els dies de neu que sofrim han sigut moltes les caigudes que s'han registrat, essent molt d'aplaudir que's tirés sorra a les aceres per a evitar relliscades.

* Amb atentíssim B. L. M. el senyor Batlle de la ciutat ens prega l'inserció d'un solt referent a la subscripció overta per la Junta de subsistències. La manca d'espai ens obliga a aplassar-ho.

* A primera hora del dematí del dimecres s'ausentà del seu domicili la veïna D.ª Clara Felissant sense que a l'hora present hagi encara aparegut, portant-se a cap actives gestions per a donar amb son parader.

* S'ha perdut un gos llebrer, blanc, amb clapes de color marrón i negre, una de grossa en l'ull i orella del costat esquerre; al que'l torni al carrer de la Proa, n.º 9 se li donarà una gractificació.

* Des de el 19 al 25 del corrent aquesta Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha obert 15 llibretes noves ha rebut per imposicions 82,331 pessetes, i n'ha pagat 5,705 per reintegres d'estalvi.

Durant la vinenta setmana actuarà de Vocal de torn D. Francisco Ortiz i Soler.

* Ha sigut anunciada subasta per a el transport de la correspondència de Girona a nostra ciutat baix el tipo de 4.945 pessetes anyals.

S'atmeten les proposicions dels que hi vulguin pendre part fins al dia 25 de Mars prop vinent.

* En el kilòmetre 19 de la carretera de Santa Coloma de Farnés a Sant Joan de les Abadeses, l'automòvil de nostre particular amic D. Pere Sacrest va embestir a un carro menat per'en Pere Carreras, produint-se en el cotxe greus desperfectes.

Afortunadament no tingué que lamentar-se cap desgracia personal.

* La Comissió de Governació del Exm. Ajuntament, prevé a n'els forners d'aquesta ciutat que posarà en vigor totes les mides que cregui pertinents per a castigar les defraudacions en el pes; aixís mateix prevé a n'els venedors de'ls demés articles de primera necessitat; a tots els quals s'avisarà que inclús se publicaran les infraccions en la premsa local ja que's considera una necessitat absoluta el garantir el pes en les vendes d'especies de major consum.

* En el sorteig del grup imatge de la Divina Pastora a càrrec de la V. O. T. del P. S. Francesc, afectuat el diumenge passat en el pati de davant l'iglesia dels Caputxins, va sortir premiat el nombre 1750.

* Amb motiu de les presents circumstancies qu'està atravesant la classe obrera sembla que pren peu la idea Cooperativa entre els mateixos obrers com a solució per a remediare en lo possible la crisis actual.

* Dimars, en el Saló de la Casa Consistorial tornà a reunir-se la junta pro subsistències, prenguent l'acort de fer imprimir una fulla en la que se invitarà al públic a que apoi una subscripció que encapsalarà l'Ajuntament a fi de atendre en lo que siga possible, les necessitats mes perentorias de la classe obrera.

BIBLIOGRÁFIQUES

* Hem rebut els últims dos volums de la publicació «Lectura Popular» que corresponen als números 147 i 148 de la mateixa. En el primer s'hi inserta la joguina en un acte i en vers titulada «Del ou al sou» del celebrat autor Josep Feliu i Codina i en el segon un recull de poesies d'en Antoni Bori Fontestà.

* Aixís mateix ha arribat a aquesta Redacció el volum XXIII de les obres complertes de Mossén Jacinto Verdaguer, intitolat «Al Cel».

DE SANT ESTEVE DE BAS

Aquest municipi ha rebut la corresponent autorització per a construir un pont sobre el riu Fluvià en l'indret del camí dels Hostalets.

Aital millora, que feia temps venia perseguint-se, afavorirà moltíssim als veïns d'aquella barriada que en época de plujes fortes quedaven poc menys que incomunicats.

DE SANT JOAN LES FONTS

Demà celebrarà aquest poble la hermosa festa del arbre, assistint-hi a la mateixa els Srs. Diputats a Corts i Provincial i l'Inspector de primera ensenyança.

Nosaltres havem rebut atenta invitació i al prometre assistir-hi fem avinent als llegidors que parlarem d'ella amb l'extensió que mereix.

* Els nostres distingits amics de la casa «Sucesores de Torras Hermanos» fabricants de paper de S. Joan les Fonts, han dotat a la Escola municipal de diu poble de una colecció de mapes, editats per la casa «Armand Colín» de Paris.

DE TORTELLÁ

Per la guardia civil d'aquest Puesto ha sigut denunciat al Jutjat Municipal Modest Casademont qui havia furtat tres conills del corral del veï d'aquesta mateixa localitat Joan Serrat.

La aviràm furtada va esser trobada en poder del autor del fet el qual ademés se'n confesà culpable.

DEFUNCIONS

* Víctima de un atac, morí casi repentinament la senyora D.ª Dolors Masdemont, esposa del conegut industrial D. Josep Plantalech, a qui, lo mateix que a sa familia, donem el pèsam. (e. p. d.)

* Ha mort a Barcelona l'eminent Dr. Fargas veritable gloria espanyola, qui en varies ocasions visità nostra ciutat i era ferm admirador d'ella. Al endressar a la seva familia nostre condol esperem tenir ocasió d'ocupar-nos de aital personalitat com és merescut. (a. c. s.)

* Ha mort a Madrid el gran actor Josep Tallaví. Era el notable artista una de les figures mes prestigioses del teatre castellà (a. c. s.)

MEDICAMENTOS MODERNOS

PREPARADOS EN LOS LABORATORIOS HALTON DE BARCELONA

ELIXIR VITAL Sisorol.—Es uno de los más poderosos tónicos-reconstituyentes gracias a su acción estimulante sobre la nutrición general y asimilación, estando indicado su uso para tratar con maravilloso éxito la **tuberculosis pulmonar, raquitismo, neurastenia, debilidad general, falta de apetito, convalecencias difíciles**, etc., y siempre que precise una medicación para aumentar la vitalidad del organismo.—**Precio 4 pesetas botella.**

JARABE PECTORAL Vitoie.—De rápida y segura eficacia para combatir **catarros, ronqueras, bronquitis, coqueluche** (catarro infantil), **tuberculosis pulmonar, asma** y todas las afecciones que son causa de tos que alivia al momento y cura en breve tiempo.—**Precio 3 pesetas botella.**

PÍLDORAS DOCTOR Ortell.—Es el más completo y poderoso regenerador de la sangre, especialmente indicado en los trastornos de las mujeres, **anemia, clorosis, falta de apetito, colores pálidos, desarreglos, fatiga corporal, flujos, debilidad general**, y todo lo que tenga por causa pobreza de sangre. **Precio 2 pesetas bote.**

VINO RESTAURADOR Ninat.—No tiene los inconvenientes y da mejores resultados que el aceite de hígado de bacalao, **emulsiones, vino iodo-tánico fosfatado** etc., para la curación del **infatismo, escrofulismo, raquitismo, bocio** (golls), **convalecencias, debilidad**, etc. Favorece poderosamente el desarrollo de los niños, es de suma utilidad a las mujeres durante el embarazo y lactancia y siempre que convenga administrar un reconstituyente y depurativo de rápida y positiva eficacia.—**Precio 2 pesetas botella.**

JARABE BROMURADO Hégard.—Es recomendable por su acción rápida y cierta en la **epilepsia** (mal de S. Pau), **histerismo, corea** (mal de Sant Victor), **insomnios, vértigos, neuralgias, palpitaciones, temblores, desvanecimientos, melancolía**, etc. y en todas las afecciones nerviosas que requieren una medicación enérgica y de admirables virtudes.—**Precio 3 pesetas botella.**

Venta en todas las farmacias, droguerías y Centros de específicos.—En Olot: Farmacias J. Cardelús y E. Danés.

Depósito general en Barcelona: J. Viladot, Rambla Cataluña, 36.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

DE

JOAQUIM JUBERT Y ELISEO JUBERT

(Malalties de la

Pell i sífilis)

Malalties dels

Nens)

GIRUGÍA GENERAL

Plassa del Oli, 1, pral.-Girona

La Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESpanya

Un any. 5 ptes

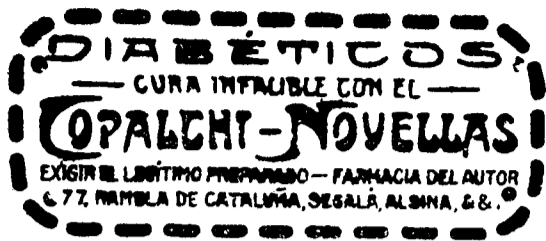
ESTRANGER

Un any. 7 frcs

NÚMERO SOLT 10 CTS.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, núm. 22

No's tornen els originals i dels que vaigin firmats ne responen exclusivament llurs autors.

Enomaltina Novellas Alimento reconstituyente y poderoso.

Necesario a los débiles y convalecientes.

Pastillas contra la TOS Novellas Curan la Tós por crónica que sea.

Callicida Novellas Extirpan callos y durezas infaliblemente.

Estos medicamentos se venden en la **Farmacia Cardelús: Olot**

J. NICOLAS Y C.^A

PINTORS DECORADORS

Encárrrecs a la gorristeria de Juana Bertrán,
Sant Esteve, 13.—OLOT

La Cristalleria económica

i amb més bones condicions es la **ROSAU** Pl. Alfons XII casa **OLOT**

JEREZ, COÑACS Y QUINADO

Del Marqués del Real Tesoro

GRAN VERMOUTH TORINO

De los Srs. Martini y Rossi

CERVEZA Viena, Pilsen, Estrella Roja y Dorada

De la Sociedad Anónima Daunn

Gran Licor Estomacal Bonet

Jarabes i Horchatas

Representante: **Emilio Casals y Plaas**

Taller de construcción

de **ESTUFAS Y**

HORNILLOS de todas

clases, para quemar serrín, carbón de piedra, madera y leña, de

Juan Domenech

Callejón de San Antonio. 6. OLOT.

Se reforman estufas «CHOBESQUIS» para quemar serrín

Lo Positiu

GRAN ESTABLIMENT

DE SASTRERIA DE

JOAN BELLAPART

9, carrer de Sant Esteve, 9

EXTENS ASSORTIT DE ROBES PERA

LA TEMPORADA

TRAJOS DES DE 20 PTES.

PER AMUNT

MODA PARISIEN

PERFECCIÒ

ECONOMÍA

AGUA DE VILAJUIGA

Bicarbonatadas Sódicas

La más rica en litina

Cura: ESTÓMAGO, RIÑONES, HÍGADO

Representante exclusivo para Olot y pueblos de la comarca:

LUÍS MAYÁ.—Mayor, 27, Alta del Tura, 2. —OLOT

De venta en farmacias y droguerías

GRAN SABATERIA ROVIRA

SUCCESSOR DE SIMÓN VILAR

::: Sant Esteve Núm. 8 :::

La casa que te i ven més calçat.— Ultims models. Unica casa que ven calçat americá

PREUS DE FÁBRICA

CARRER DE

VAYREDA

CASA NOVA FER A

VENDRER

Penúltima dreta

Informació: **E. Arqués**

St. Tomás.—OLOT

ARMERÍA

Gran surtido de armas de caza y defensa, nacionales y extranjeras; zurrones, cananas, collares, cadenas, silbatos, reclamos, cartuchería, pólvoras, dinamita, artículos de pesca, sport, guitarras, y acordeones.

PATINES DE OCASION como nuevos «Matador» 14 pesetas.

FERRETERÍA

Existencia de artículos para construcciones, cerraduras de seguridad inglesas y sistema «Mañach» con llaves de serreta, básculas, balanzas, arcas para caudales y

libros, cocinas económicas (precio de fábrica), estufas, calderas, piedras de afilar (molas), camas de hierro, somniers, clin vegetal, persianas, cuchillos, cubiertos, navajas, máquinas y brochas para barberos, batería de cocina extranjera, material eléctrico, lámparas irrompibles Z bis, baldosas, vidrios y cristales.—**PRECIOS ECONOMICOS.**

JOSÉ SIBIDÍ, Mayor, 18.—OLOT

IMPREMTA

AUBERT

editor de **LA COMARCA**

DESPAX:

Clivillers, 22

TALLERS:

Sant Bernat, 2.

Treballs periodístics
Cartells Documents comercials
Impresos de tota mena

PREUS BARATÍSSIMS

PRESENTACIÓ ESMERADA